

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

لاری رومانوف، گلوبال ریسرچ، ۷، ۱۰ و ۱۱ فبروری ۲۰۲۰
برگردان: طلحه حسنی
۲۹ مارچ ۲۰۲۲

بخش نخست: سلاح‌های بیولوژیک

دولت ایالات متحده آمریکا و سازمان‌های متعدد و انستیتوهای آموزشی و بهداشتی آن دهه‌هاست که پژوهش‌های بسیار فشرده و متمرکز روی سلاح‌های بیولوژیک را انجام می‌دهند، که در بسیاری از آنها ویژگی نژادی پاتوژن‌ها (عوامل بیماری‌زا) به‌شدت مورد توجه بوده است.

وزارت دفاع [بخوان جنگ] در گزارش خود به کنگره ایالات متحده، از برنامه خود برای ساختن عناصر بیولوژیک مصنوعی، از جمله دستکاری ویروس‌های غیرمرگبار برای تبدیل آنها به ویروس‌های مرگبار، و دستکاری ژنتیک جهت تغییر ایمنی عوامل بیولوژیک به نوعی که درمان و یا تهیه واکسین برای آنها غیرممکن شود، پرده برداشت. این گزارش نظامی تأیید می‌کند که زمانی ۱۳۰ مرکز پژوهشی سلاح‌های بیولوژیک فعال بوده‌اند که ده‌ها مرکز در دانشگاه‌های ایالات متحده و بسیاری در نقاط دیگر جهان خارج از محدوده نظارت مستقیم کنگره ایالات متحده و حوزه‌های قضائی دادگاه‌ها داشته‌اند.

این اطلاعات مدت زیادی مخفی نماند. در گزارش طبقه‌بندی شده سال ۱۹۴۸ به وسیله کمیته پنتاگون درباره سلاح‌های بیولوژیک، نکته اساسی باارزش این است که:

«رد یک تفنگ و یا بمب هیچ تردیدی باقی نمی‌گذارد که حتماً حمله‌ای صورت گرفته است. اما اگر... یک اپیدمی به یک شهر پرجمعیت حمله کند، راهی برای دانستن این که چه کسی حمله کرده وجود ندارد.» سپس گزارش با امیدواری

اضافه می‌کند: تنها با مقدار بسیار کمی از یک پاتوژن (عامل بیماری‌زا) «بخش قابل توجهی از انسان‌های ساکن منطقه هدف می‌توانند بمیرند و یا توانائی خود را از دست بدهند». ۱ و ۲

دستورالعمل ارتش آمریکا از سال ۱۹۵۶ با صراحت بیان می‌کند که سلاح‌های کیمیائی و بیولوژیک، یک بخش کامل از عملیات ستراتیژیک ارتش ایالات متحده است، که به هیچ وجه محدود نخواهد شد، و نیز کنگره اختیار زدن «ضربه اول» با استفاده از این سلاح‌ها را به دولت آمریکا داده است. تلاش کنگره در سال ۱۹۵۹ برای سلب اختیار ضربه اول توسط کاخ سفید شکست خورد و هزینه سلاح‌های کیمیائی-بیولوژیک از ۷۵ میلیون دلار به تقریباً ۳۵۰ میلیون دلار افزایش یافت. این مقدار پول برای اوایل سال‌های ۱۹۶۰ رقم عظیمی بود. ۳

در دهه ۱۹۶۰، رابرت مکنامارا، وزیر دفاع ایالات متحده آمریکا، ۱۵۰ برنامه فوق سری سلاح‌های بیولوژیک را به اجراء گذاشت. این برنامه شامل آزمایش سلاح‌های بیولوژیک و تست‌های میدانی در میان مردم کشورهای دیگر و اکثراً روی خود امریکائیان و بدون اطلاع آنها انجام گردید. مک نامارا به ستاد مشترک ارتش دستور داد تا «هرگونه کاربرد ممکن» این مواد علیه کشورهای دشمن را در یک نقشه دقیق «با قابلیت بازدارندگی کیمیائی و بیولوژیک» همه‌جانبه، و برنامه‌ای شامل برآورد هزینه با «ارزیابی پیامدهای سیاسی بین‌المللی» را بررسی نمایند. ۴ و ۵

در سال ۲۰۰۰، تشکیلات «پروژه برای قرن جدید امریکائی» ۶ و ۷ گزارشی تحت نام «بازسازی دفاعی آمریکا» ارائه کرد که حاوی سیاست‌های جاه‌طلبانه و رادیکال جناح راست برای آمریکا بود. مضمون گزارش، اساس اجرای برنامه‌ای با این اهداف بود: «نقشه کلی برای حفظ هژمونی جهانی ایالات متحده... و شکل دادن به نظم امنیت بین‌المللی در راستای اصول و منافع امریکائی». نویسندگان این گزارش، درباره مقاصد آشکار جنایتکارانه‌شان توضیح دادند: «آشکال پیشرفته سلاح‌های بیولوژیک که می‌توانند نوع خاص ژن‌ها را «هدف بگیرند»، می‌توانند سلاح بیولوژیک را... به یک ابزار مفید سیاسی تبدیل نمایند.»

انستیتوی پژوهش‌های پزشکی ارتش ایالات متحده برای بیماری‌های عفونی در فورت‌دیتریک در ایالت مریلند، مرکز اصلی تأسیسات نظامی برای تحقیق روی سلاح‌های بیولوژیک است. این مرکز ۸۰ هزار مترمربع مساحت دارد. بخش سلاح‌های بیولوژیک فورت دتريک تا نیمه دهه ۱۹۸۰ سالانه ۱۰۰ میلیون دلار دریافت می‌کرد، و این تنها یکی از بخش‌های متعدد این پایگاه بود.

زمانی که جاپان به چین حمله کرد، یکی از موفقیت‌های بزرگ دکتر ایشی (واحد ۷۳۱) توسعه روش تولید انبوه گیگ و کنه‌آلوده به میکروب طاعون و دیگر پاتوژن‌های مهلک برای پخش میان مردم غیرنظامی بود - بدین ترتیب امریکائی‌ها یاد گرفتند حشرات را مسلح نمایند - [و] در آزمایشگاه مخفی میکروشناسی «پالم آیلند» در ایالت نیویورک، کنه‌های آلوده به بیماری «لایم» را پرورش و تکثیر نمایند. بی‌آن که هنوز حرفی از برنامه سوسک در داخل ایالات متحده برای آلوده کردن مردم خود به زبان آوریم، این آغاز برنامه‌های ایالات متحده آمریکا برای پرورش و تکثیر سوسک‌ها و کیک‌های آلوده به وبا و تب زرد در چین و کوریای شمالی بود.

ارتش ایالات متحده بر پایه پژوهش‌های دکتر ایشی روی انسان تأسیسات حشرشناسی جنگی را گسترش داد، و ابتداء برنامه حمله با سلاح‌های بیولوژیک با حشرات به روسیه و جمهوری‌های شوروی را تهیه کرد. این مرکز برای تولید ماهانه صدمیلیون سوسک آلوده به تب زرد طراحی شد و محصول آن با توزیع سوسک‌ها و سایر حشرات آلوده و در بخش‌های بزرگی از ایالات متحده روی شهروندان بی‌خبر از آن آزمایش شد. به این پروژه‌ها که در دهه ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ شروع شد، به روش معمول ارتش آمریکا نام‌های کودکانه‌ای دادند، مانند: «پروژه وزوز بزرگ»، «پروژه خارش بزرگ» و «عملیات ماهمه» ۸ و ۹ و ۱۰. آنها همچنین امکان تولید میلیاردها از این نوع حشرات، آلوده کردن آنها

با پاتوژن‌های مهلک، و سپس جا دادن‌شان در تسلیحات سنگین و تخلیه‌شان بر فراز روسیه از هواپیماها و راکت‌ها را آزمایش کردند.

در گزارش ماه مارچ ۱۹۸۱ ارتش ایالات متحده با صراحت گفته می‌شود: «شما ممکن است حیرت کنید که حمله با سوسک‌های آلوده به تب زرد به یک شهر چقدر کم هزینه دارد. «هزینه مرگ هر انسان» هم در یک نمودار دستی مشخص شده است. حادثه «داگوی شیپ» نیز قابل توجه است.» ۱۱

سپس، «عملیات دراپ کیک» ۱۲ بود که برای آزمایش راه‌های گوناگون توزیع حشرات آلوده در یک منطقه بزرگ جغرافیائی طراحی شده بود. این آزمایش در بخش‌های مختلف قاره آمریکا از جمله بیشتر در مناطق ساحل شرقی انجام شد. «پروژه شاد» (SHAD: Shipboard Hazard and Defense) یکی دیگر از این برنامه‌ها است. بعد، در اواخر ۲۰۰۰، با «پروژه باکوس» (Project Bacchus) آشنا می‌شویم که برای بررسی امکان ایجاد یک مرکز تولید بیماری سیاه زخم (انتراکس) در یک کشور خارجی، که هنوز نامش کشف نشده است، طراحی شده بود. البته برنامه‌های دیگری هم وجود داشت، همگی با نام‌های مسخره و برای بررسی انتشار حشرات آلوده و دیگر پاتوژن‌های آلوده میان مردم غیرنظامی.

ارتش ایالات متحده علاوه بر فورت دتریک، یک مجتمع سلاح‌های بیولوژیک در «ویگو» در ایالت ایندیانا دارد، که مرکزی برای تولید انبوه پاتوژن‌های بیولوژیک به طور تخصصی است، و قادر به ساخت ماهانه ۲۷۵ هزار بمب محتوی بوتولینیوم یا یک میلیون بمب محتوی انتراکس می‌باشد. بنا بر گزارش‌ها، این مرکز تا امروز با مخازن تخمیری ۲۵۰ هزار گالنی (حدود یک میلیون لیتر) در ویگو، بزرگترین مرکز تولید انبوه باکتری در جهان است. ویگو یک مرکز تازه راه‌اندازی شده نبود. این مرکز اساساً، در تمام طول جنگ جهانی دوم، به عنوان یک کارخانه بیوانتراکس فعال بود، و یکی از اولین سفارش‌های خود را از طرف وینستون چرچیل در سال ۱۹۴۴ برای تولید ۵۰۰ هزار بمب انتراکس دریافت کرد، چیزی که به گفته چرچیل باید آن را تنها «اولین سفارش» به حساب آورد. ویگو نهایتاً برای «تولید آنتی‌بیوتیک‌ها» به فایزر واگذار شد و در نیمه دهه ۱۹۵۰ با وضعیت جدیدی از وسایل صنعتی در «تسلیحات پایین بلاف» جایگزین گردید. ۱۳ و ۱۴ و ۱۵

دی‌لی‌نیوز در ۲۴ سپتامبر ۲۰۰۵، در مقاله‌ای جزئیات برنامه ارتش آمریکا برای خرید انبوه سیاه زخم (انتراکس) را منتشر کرد، که توسط ادوارد هاموند، مدیر پروژه «سان‌شاین» کشف شده بود. این جزئیات مربوط به مجموعه‌ای از قراردادهای بود که از محل آزمایش پایگاه نظامی داگوی (Dugway Proving Ground) در یوتا به بیرون درز کرده بود. در این مقاله از اطلاعاتی یاد می‌شود که از کمپانی‌های مختلف می‌خواهد تا در مناقصه مربوط به تولید انبوه انتراکس، همچنین تولید «میزان قابل توجهی» از سایر عناصر بیولوژیک، شرکت نمایند. متن یک قرارداد نشان می‌دهد که کمپانی شرکت‌کننده در مناقصه، «باید توانائی و تمایل به پرورش (انتراکس) در اندازه‌های ۱۵۰۰ لیتری» داشته باشد و همچنین باید بتواند بسته‌های سه‌هزار لیتری از سایر عناصر نامشخص بیولوژیکی تولید نماید. ۱۶ و ۱۷

وقتی ارتش کشوری در حال تولید پاتوژن‌های مهلک بیولوژیک در اندازه‌های میلیون لیتری است، دیگر باید این ادعا را که قصد دست زدن به جنگ بیولوژیک را ندارد، کنار بگذارد. این که ارتشی بتواند ادعا کند، این‌ها رشته‌ای از پاتوژن‌های «بی‌خطر» هستند، آسان نیست. زیرا اولاً، هر مرکزی که بتواند پاتوژن‌های خوش‌خیم تولید کند، براحتی قادر به تولید انواع مهلک آنها نیز خواهد بود، ثانیاً، چیزی به نام انتراکس (سیاه زخم) «بی‌خطر» وجود ندارد.

بین برنامه سلاح‌های بیولوژیک دفاعی و تهاجمی هیچ تفاوت اساسی وجود ندارد، حتی احمق‌ها هم نمی‌توانند وقتی میلیون‌ها لیتر انتراکس تولید می‌کنند، ادعا کنند برای «دفاع از خود» است. حتی «دفتر پاسخگویی دولت ایالات متحده

امریکا» در گزارش سال ۱۹۴۴ خود درباره این برنامه‌ها اذعان می‌کند که برنامه نظامی دفاع بیولوژیک ایالات متحده شامل «انواع بخش‌ها، دپارتمان‌ها، گروه‌های تحقیقاتی، دانشمندان بیولوژیک و غیره است» که هیچ یک از این‌ها کوچکترین ربطی به «دفاع با هر معنایی» ندارد، و برنامه‌های نظامی بنا به ماهیت خود خصمانه و تهاجمی هستند. با این وجود توسط همان کسانی که قرارداد برای تولید انتراکس و دیگر «پاتوژن»ها در مجموعه بسته‌های سه‌هزار لیتری را به مناقصه می‌گذارند، به ما اطمینان داده می‌شود که ایالات متحده «هرگز سلاح‌های بیولوژیک را استفاده نکرده است». جلوگیری از تبلیغات در امریکا، حتی در کتاب‌های رسمی درسی پزشکی ارتش، غیرممکن است. سایت‌ها و مراکز دیگری نیز علاوه بر فورت‌دتریک وجود داشتند که توسط ارتش ایالات متحده فقط برای توسعه سلاح‌های بیولوژیک ساخته شدند، از جمله ایستگاه آزمایشی هورن‌آیلند در می‌سی‌سی‌پی، که قرار بود اولین مرکز آزمایش سلاح‌های بیولوژیک باشد، و آزمایشگاه میکروبی پالم‌آیلند در نیویورک که ارتش بیماری لایم را از آنجا در میان نیمی از جمعیت منطقه پخش کرد.

بخشی از تأسیسات پالم‌آیلند مشخصاً برای توسعه و آزمایش پاتوژن حیوانی کشنده طراحی شده است که می‌تواند مواد غذایی کشور دشمن را نابود کند - روشی که ایالات متحده سعی کرد در ورپای شمالی به کار گیرد. یکی از نتایج این تحقیقات گونه‌های کشنده بیماری‌های پا و دهان بودند که امریکائی‌ها بعدها آن را در اختیار همکاران روانشناس خود در «پورتون داون» در بریتانیا گذاشتند - کسانی که «خوب» از آن استفاده کردند. بخش دیگر، توسعه، آزمایش و تولید بمب‌های حاوی چیزی به نام «اسید کشنده سبزیجات» بود، و چیزی که می‌توانست ذرت، غلات، و بیشتر محصولات زراعی کشت شده را از بین ببرد. ظن قوی وجود دارد که منشأ بیشتر اپیدمی‌های اخیر مانند آنفولانزای مرغی و آنفولانزای خوکی از پاتوژن‌های تهیه شده در پالم‌آیلند باشند.

در سال ۲۰۰۷ یک کتاب درسی به نام «جنبه‌های پزشکی سلاح‌های بیولوژیک» توسط بخش جراحی عمومی ارتش امریکا منتشر شد که تأسیس «یک مرکز با توانایی تولید بالا در پایین بلاف، آرکانزاس»، با فضاهای جدید برای «آزمایشگاه‌های پیشرفته... و تجهیزات خمیرسازی، تغلیظ، ذخیره‌سازی، و مسلح کردن موجودات میکروسکوپی» را تأیید می‌کرد.

این کتاب همچنین تأیید می‌کند که تا پایان سال ۱۹۵۱، ایالات متحده اولین سلاح بیولوژیک، بمب‌های ضد محصولات، و مهمات «ضد افراد» خود را تولید می‌کرده، و همه آنها «تسلیح و انبار شده» هستند. کتاب می‌افزاید که «سیا» مستقلاً «سلاح‌هایی را با استفاده از مواد سمی، از جمله زهر مار کبری و ساکسیتوکسین برای عملیات مخفیانه» خود ساخته است، اما متأسفانه زمانی که این اطلاعات در سال ۱۹۷۲ در اختیار عموم قرار گرفت «تمام گزارش‌های مربوط به توسعه و استفاده از آنها در سال ۱۹۷۲» از بین برده شده بود. ۱۸

ارتش امریکا سعی کرده است تا بیماری مقاربتی را به سلاح تبدیل نماید، چیزی که به پروژه سفلیس گواتمالا منجر شد، و در آن بعد از آلوده کردن هزاران نفر به این میکروب، بیماران را رها کردند تا بمیرند. روایت رسمی، ضمن پذیرش جنائی بودن این پروژه، با سماجت به افسانه نیت خیرخواهانه برای آزمایش داروها متوسل می‌شود - [یعنی] به خاطر نجات زندگی هزاران نفری که از دسترسی به چنین دارویی محروم بودند. ۱۹

ظاهراً ارتش امریکا نه تنها از پیدا کردن راه‌های بیولوژیک کشتار انسان‌ها پشیمان نیست، بلکه به همان میزان علاقه مند به روش‌هایی است که مواد غذایی انسان‌ها را نابود می‌کند و تا حال نیز به (حداقل) چند ده مورد از نابود کردن محصولات و اشاعه عوامل بیماری‌زا، از آزمایش گرفته تا آزمایش روش‌های از بین بردن کامل منابع غذایی کشور دشمن، اعتراف شده است. رسانه‌های جاپانی در سال ۲۰۱۲، افشاء کردند که دولت ایالات متحده در دهه ۱۹۶۰ و

اوایل ۱۹۷۰ سلاح‌های بیولوژیک خاص با دی‌ان‌ای‌های دستکاری شده‌کشنده محصولات را در اوکیناوا و تایوان آزمایش می‌کرد؛ و ارتش امریکا بعضی از همین مواد را در داخل قاره امریکا هم آزمایش کرده است. این مواد در ویتنام هم استفاده شد. هدف استفاده از «عامل نارنجی» هرگز آنچنان که ادعا می‌شد، «گیاه‌زدائی» نبود، بلکه تولید آن برای نابودی کامل محصول برنج ویتنام و آلوده کردن خاک برای جلوگیری از رشد مجدد محصول بود.

این عنوان توسط مترجم بر این مجموعه گذاشته شده و بقیه عناوین متعلق به نویسنده مقاله است.
منابع نویسنده

28. <http://www.nasonline.org/about-nas/history/archives/collections/cbw-1941-1948.html>
29. https://usacac.army.mil/sites/default/files/misc/doctrine/CDG/cdg_resources/manuals/fm/fm27_10.pdf
30. <https://rielpolitik.com/2016/08/07/cover-up-project-shad-deception-in-open-waters/>
31. https://www.sourcewatch.org/index.php/Project_for_the_New_American_Century
32. <https://blackthen.com/operation-big-itch-operation-drop-kick-fleas-infected-mosquitoes-dropped-black-towns/>
33. https://military.wikia.org/wiki/Operation_Big_Itch
34. https://military.wikia.org/wiki/Dugway_sheep_incident (This article has many useful references)
35. https://military.wikia.org/wiki/Operation_Drop_Kick
36. <https://www.thenation.com/article/bioterrorism-hits-home/>
37. <https://forum.axishistory.com/viewtopic.php?t=232989>
38. <https://www.newscientist.com/article/dn8044-us-army-plans-to-bulk-buy-anthrax/>
39. <https://www.newscientist.com/article/mg18725184-800-us-army-plans-to-bulk-buy-anthrax/>
40. Medical Aspects of Biological Warfare; <https://repository.netecweb.org/items/show/325>
41. <https://www.cbsnews.com/news/guatemala-syphilis-experiments-in-1940s-called-chillingly-egregious/>

مجله دانش و امید- شماره پنجم